

VLAAMS PARLEMENT
SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 57
van 18 oktober 2007
van PATRICK LACHAERT

Waterverbruik gemeenten - Aangifte

Jaarlijks moet iedere gemeente voor alle gemeentelijke gebouwen een aangifte van het waterverbruik indienen met het oog op de heffing op de waterverontreiniging. Deze aangifte bestaat uit het invullen van een formulier per gebouw, alsook het toevoegen van een kopie van de factuur van de watermaatschappij.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) blijkt echter reeds over de verschillende gegevens te beschikken. Het indienen van de aangifte door de lokale besturen is dus een overbodige administratieve handeling.

In het kader van de administratieve vereenvoudiging waar de overheid aan werkt, wil ik de minister dan ook de volgende vragen stellen.

Klopt het dat de VMM reeds over de gegevens beschikt die de gemeente verstrekt door het indienen van de aangifte voor waterverbruik?

Zo ja, wordt de VMM hierop gewezen, met het oog op de afschaffing van deze overbodige administratie?

ANTWOORD

Artikel 35octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalt dat elke heffingsplichtige die niet onder artikel 35quater valt, met uitzondering van de in sector 56 bedoelde heffingsplichtigen (gezinnen), verplicht een aangifte met de nodige gegevens voor de berekening van de vuilvracht moet indien bij VMM en dit voor 15 maart van elk heffingsjaar.

Deze verplichting heeft achterliggende redenen. Bedrijven, met inbegrip van gemeenten, moeten naast hun leidingwaterverbruik, ook gegevens doorgeven m.b.t. andere waterverbruiken (grondwater, oppervlaktewater, hemelwater, ander water), tellerstandes voor de verschillende waterverbruiken, gegevens m.b.t. meet- en bemonsteringscampagnes, lozingsplaats, activiteiten, tewerkgestelde personeelsleden e.d.

Een groot aantal gemeenten heeft meerdere activiteiten die tot verschillende heffingssectoren behoren bv. cafetaria, sporthallen, scholen, (besproeien van) sportvelden, ... Voor VMM is het niet mogelijk om de opsplitsing van de waterverbruiken in functie van de verschillende activiteiten zelf te maken. Dit gebeurt immers meestal op basis van interne debietmeters, soms op forfaitaire basis gebaseerd op gegevens van de heffingsplichtige.

VMM heeft dus elk jaar extra informatie nodig van de (gemeente)bedrijven.

Een bijkomend probleem is dat VMM veel informatie haalt uit de identificatiegegevens van de bedrijven/gemeenten. Door die informatie kan zij bijvoorbeeld makkelijker overnames opsporen. Een heffingsbiljet moet immers naar de correcte heffingsplichtige gestuurd worden. Daarom is het belangrijk dat deze identificatiegegevens jaarlijks worden opgevraagd.

Specifiek m.b.t. het leidingwater is het voor VMM ook moeilijk te achterhalen welke abonnee-nummers behoren tot een bepaald bedrijf/gemeente en meer bepaald tot een bepaalde activiteit. Aangezien er bij de drinkwatermaatschappijen geen enkele naamscontrole gebeurt, is bovendien de naam van de abonnee niet altijd te koppelen met een specifiek bedrijf/gemeente. Jaarlijks zijn er ook veel stopzettingen van abonneenummers of worden er nieuwe abonneenummers aangevraagd. Bovendien kunnen ook andere waterbronnen aangeboord worden.

Het omdraaien van de rollen, m.a.w. VMM de basis waarop de heffing wordt berekend laten bepalen, lijkt niet aanbevelenswaardig. Aangezien bedrijven/gemeenten veelal meerdere soorten water (leiding-water, grondwater, oppervlaktewater, hemelwater) gebruiken, zijn ze veel minder dan gezinnen consistent in de keuze van hun waterbronnen. Bij een stijgende leidingwaterprijs zullen zij eerder hun heil zoeken in het aanleggen van een eigen waterwinning, bovendien zou de bewijslast omgedraaid worden, wat in het nadeel van de heffingsplichtige is.

Het voorgaande geeft aan dat slechts voor een kleine fractie heffingsplichten een vereenvoudiging mogelijk is. Het is bovendien moeilijk in te schatten of de situatie in een bedrijf/gemeente in een volgend jaar net dezelfde zal zijn als het voorgaande jaar. VMM is dan ook niet in staat om zelf uit te maken voor wie de aangifteplicht dient behouden te worden.

VMM doet inspanningen om de administratieve lasten bij bedrijven/gemeenten te verminderen o.a. via het elektronisch ter beschikking stellen van een aangifteformulier, waarop reeds de identificatie-gegevens zijn ingevuld (uiteraard wijzigbaar door de heffingsplichtige). Vanaf de aangifte 2007 werden op de papieren versie van de aangifte de identificatiegegevens voorafgedrukt, waardoor enkel naams- of adreswijzigingen moeten worden aangegeven. Eveneens vanaf de aangifte 2007 dienen de bedrijven/gemeenten hun gefactureerde hoeveelheid drinkwater niet meer uit te rekenen. Het opgeven van de abonneenummers of een kopie van de drinkwaterfacturen volstaan vanaf nu. VMM beschikt immers over de facturatiegegevens van de drinkwatermaatschappijen waardoor VMM op basis van het opgegeven abonneenummer de hoeveelheid gefactureerd leidingwater kan bepalen.

Conclusie: VMM beschikt inderdaad over een deel van de noodzakelijke gegevens, maar kan op basis van deze gegevens niet met zekerheid een correcte heffing vestigen. Een aangifte blijft dus noodzakelijk.